Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Comunist Român, fii gata !

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XVI nr. 10 (1054) * miercuri 9 martie 1966 * 8 pagini 30 bani

Desen : Puiu MANU

FLORI DE PRIMĂVARĂ

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONGRESULUI U.T.C.

Martie. Și primăvară. Pămîntul și-a trimis la lumină primele firișoare de sevă adunate în gingășia ierbii fragede, a ghioceilor, a zambilelor. Dar de-a lungul și de-a latul țării au mai răsărit și alte flori. Le-au făcut să răsară tinerii, uteciștii, pentru a le aduce prinos de bucurie celui de-al IV-lea Congres al U.T.C., care va avea loc în curînd în luna martie.

Sînt succesele cu care tinerii de pe ogoare, din halele uzinelor, din universități, din laboratoarele de cercetare vin în întîmpinarea Congresului — rod al pasiunii și elanului lor tineresc.

La fel ca frații și tovarășii lor mai mari, pionierii se străduiesc și ei ca pe frumoasele plaiuri ale țării să răsară, cu ocazia acestui eveniment important din viața tuturor tinerilor patriei noastre, cît mai multe asemenea flori.

NUMAI NOTE BUNE

Notele bune sînt nu numai un prilej de bucurie pentru cei care le obțin, pentru părinți și profesori, ci și o chezășie a faptului că elevii de azi vor fi mîine constructori de nădejde ai socialismului, muncitori, cooperatori și specialiști temeinic pregătiți. Velicu Ivone, Georgiu Valentin, Ivan Cristina, Ardeleanu Dana și alți colegi de-ai lor de la Școala generală nr. 4 din Oradea, care de curînd și-au dezlegat de la gît cravatele roșii și au primit carnetele de utecIști, cunosc bine lucrul acesta. De aceea, notele luate de ei pînă în prezent, sînt așa cum s-au angajat în cinstea Congresului U.T.C., numai note bune și foarte bune. Aceleași rezultate au obținut pînă acum și mulți colegi de-ai lui Luminăraru Ion — pionieri la Liceul nr. 2 din Tg. Jiu, precum și pionierii Puiu Emilia, Leuciuc Aurel, Rodinciuc Elena și mulți alți colegi de-ai lor de la Școala generală din Pătrăuți, regiunea Suceava.

CLASA NOASTRĂ — CA OGLINDA

Pionierii din clasa a V-a B de la Școala generală din comuna Săbed, raionul Tg. Mureș au hotărît ca în clasa lor să nu se producă nici un act de indisciplină, să se păstreze o curățenie exemplară. Și și-au respectat hotărîrea. Pe lîngă faptul că, pînă în prezent, nici un elev nu a primit vreo observație, clasa lor e cea mai frumoasă din toată școala — cu băncile curate și bine păstrate, cu podeaua strălucind, cu ghivece în ferestre — de ți-e mai mare dragul să intri în ea. E o clasă așa cum trebuie să fie.

VIS ȘI STRĂDUINȚA

Deocamdată, pionierul Poenaru Cornel e abia în clasa a IV-a de la Liceul Ștefan cel Mare din Suceava. Dar s-ar putea ca peste ani, cînd Cornel va fi terminat studiile, să aflăm că a devenit un priceput constructor de avioane. Și atunci ne vom gîndi nu numai la mărturisirea lui de azi, ci și la rezultatele obținute de el pînă acum: are numai note de 9 și 10. Și ne vom mai gîndi încă la ceva: Cornel este membru al cercului de aeromodele de la Casa pionierilor din localitate. Activează aici de 3 ani și a înregistrat deja un frumos succes: anul trecut a ocupat, cu micromodelul construit de el, locul I pe regiune. În zilele acestea, el lucrează de zor la un aeromodel mai mare și mai complicat decît multe altele. El ne-a mărturisit că pînă la Congresul U.T.C. vrea să-l termine. Cu el va face încă un pas pe drumul viitoarei lui profesii, pe care visează încă de pe acum s-o îmbrățișeze atunci cînd va sosi timpul.

...Flori de primăvară. Alături de toți tinerii din patria noastră, pionierii cinstesc apropiatul Congres al utecIștilor cu buchete de victorii la învățătură și în activitățile obștești

Ilie TRAIAN

SOSEȘTE !... V-ați gîndit cum s-o întîmpinați ? Citiți în pag. 2-a articolul „Vine vacanța" și veți găsi îndrumări interesante.

Desen : Stela CREȚU

ATENȚIUNE ! Peste două zile, la patinoarul „23 August", prima ediție a Concursului republican al speranțelor dotat cu Cupa „Scînteii pionierului" la patinaj artistic! (amănunte în pag. 7-a).

Dragii mei eroi...

de Ovidiu ZOTTA

Eroismul se învață? Da. Și există o școală a eroismului? Firește! Pentru toți copiii care, terminînd o carte, rămîn pe gînduri, continuînd în imaginație acțiunea și atribuindu-și lor înșile calitățile eroului preferat; pentru toți copiii care, iscodind în jurul lor, îi admiră pe oamenii harnici, cutezători, visînd să devină asemenea lor, repetăm; eroismul nu se cuibărește pe neașteptate în persoana cuiva, ci se învață pe îndelete, nespectaculos, dar cu atît mai temeinic! Există, într-adevăr, o școală a eroismului. E o școală foarte mare, cu milioane de elevi sîrguincioși! Unii sînt utecIști, alții sînt pionieri — într-un cuvînt, tineri. După vîrstă și preocupări, fiecare are locul lui. De aceea, aici nu sînt numai bănci și catedre. Aici sînt și cuptoare de topit oțel, și mașini agricole care pregătesc recolte bogate, și biblioteci în care se aude foșnetul discret al foilor întoarse. La școala eroismului se deprinde, spre exemplu, iscusința de a folosi timpul, țăria de a pune interesele obștești înaintea celor personale, dar se mai învață și matematică, și fizică, și română,

BLOC NOTES

deoarece atunci cînd spui „vreau să fiu folositor" trebuie să știi și cum să faci asta! Se spune că erou este un om care, într-o împrejurare dramatică, excepțională (salvarea unei sonde de la incendiu, spre exemplu) acționează curajos. Și se adaugă: e cutezător și îndemînatic, are un caracter puternic. Foarte adevărat. Acestea sînt trăsături ale eroismului, calități la care visează orice tînăr. Dar, în vreme ce împrejurări excepționale sînt foarte puține, tineri cu un astfel de caracter sînt foarte mulți, nu-i așa? Îi recunoști după disciplina cu care muncesc și învață, după admirabila cuviință a comportării, după cinstea și demnitatea lor. Deci, eroii sînt printre noi, milioane la număr, pentru că școala eroismului este întreaga țară. Ei învață de la partid, de la popor. Trăsătura lor principală de caracter, care le generează pe toate celelalte, este dragostea față de patrie, dorința de a contribui, alături de întregul popor, la desăvîrșirea construcției socialismului. Voi toți, copii, creșteți la această școală, voi toți, dragii mei eroi!

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

NOI, CEI MICI...

În clasa I ni se spunea „voi, cei mici". Iar noi... E bine să fii **mic**, dar parcă tot mai bine-i să fii **mare.** Abia așteptam să trecem într-a doua. Am trecut. Și un an întreg nu ni s-a mai spus așa. Dar clasa a II-a s-a terminat, iar noi am trecut într-a III-a. Și chiar de la începutul anului noi (12 din clasă). am primit cravatele roșii.

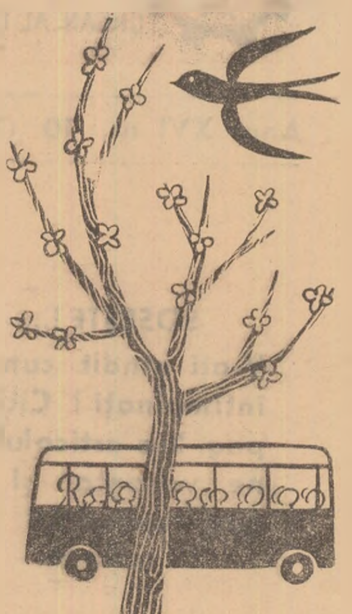
Toate bune, dar... Acum iar ni se spune „voi, cei mici". Adică noi, pionierii cei mai mici din școală. Cine vine la noi în clasă, începe : „Voi, cei mici..." Și vin mulți. Mulți dintre pionierii cei mari. Vine Hoplele Doina, președinta unității, și se interesează cum am pregătit adunările : „Nu ne sînt prieteni 5 și 6", „Ce acțiuni întreprindem pentru obținerea distincțiilor pionierești", ia parte la adunările noastre de grupă, ne arată cum să scriem jurnalul. Vine Iroaie Ștefan, dintr-a V-a, președintele detașamentului 3. E unul dintre cei mai buni prieteni ai noștri. Înainte de-a primi noi cravata, el ne-a ajutat mult, ne-a vorbit despre îndatoririle pe care o să le avem după ce vom deveni pionieri. Iar acum ne ajută să ni le îndeplinim. E bun la matematică și, de multe ori, ne arată cum să rezolvăm problemele mai grele. Mai vine și Bota Ana, președinta detașamentului 1. Într-o zi, ea ne-a spus că în școală se organizează un concurs pentru cel mai bun recitator, cel mai bun solist și cel mai bun instrumentist. Anișoara a fost cea care ne-a convins pe cîțiva dintre noi să ne înscriem. Și așa, Turza Felix, unul dintre noi, s-a dovedit un bun recitator, iar Hoplele Radu a avut prilejul să arate că știe să cînte bine la acordeon. Mai vin cei... mari și ne invită să învățăm cu ei poezii și cîntece pionierești. Așa am învățat, de curînd, „E roșie cravata mea ca focul". Dar cel mai mult ne place nouă cînd ne iau cu ei fie la muncă patriotică, pentru înfrumusețarea școlii și a orașului nostru, fie la film ori la diminețile de basme de care ei se ocupă să fie organizate la bibliotecă. De curînd, într-o dimineață de duminică, tot colectivul de conducere al unității a organizat pentru noi o minunată șezătoare. Ni s-a citit mai întîi basmul „Harap Alb", apoi, împreună cu ei și cu alți elevi din clasele mai mari, am vizionat filmul „De-aș fi Harap Alb".

După cum vedeți, pionierii din clasele mai mari au multă grijă de noi, cei... mici. Iar noi... Om fi noi „cei mici", așa cum ni se spune, dar nu ne lăsăm mai prejos decît ei, cei... mari. Clasa noastră a ocupat, pe primul trimestru, locul I pe școală la curățenie și disciplină. Cît privește învățătura, stăm cît se poate de bine : nici unul dintre noi, cei 12 pionieri, nu avem note mai mici de 7.

În curînd vom trece într-a IV-a, apoi într-a V-a... Vom ajunge și noi „cei mari". Și atunci, la rîndul nostru, o să-i ajutăm pe „cei mici", pentru că în școala noastră (ne-am convins de-acum), ajutorul acesta a devenit ca o tradiție, și e tare folositor.

Pionierii din clasa III-a de la Școala generală din Cacica, regiunea Suceava

Pt. conformitate
Constantin DIACONU

VINE VACANȚA!

— Ce organizează activul pionieresc —

Dacă cineva m-ar pune să dau o definiție a vacanței, cred că aș putea spune cam așa : este cel mai mult timp liber pe care-l au copiii. Eu cunosc o fetiță care, invidiindu-și sora mai mare ce mergea la școală, avea o singură dorință : să meargă și ea cît mai repede la școală. De ce ? — au întrebat-o părinții. Și ea a răspuns : ca să am și eu vacanțe... Nu, nu rîdeți, pentru că nu v-am spus o anecdotă ! Cunosc însă și alți copii care în vacanțe se plictisesc îngrozitor. „În vacanță stai" — spun ei. Și stînd, nu se poate să nu te plictisești.

Mă rog, ce să vă mai spun ? Sînt fel de fel de păreri în legătură cu vacanța. Pentru a lămuri cît de cît lucrurile, ne-am adresat pionierilor de la Școala generală nr. 4 din Oradea, rugîndu-i să ne spună cum au ei de gînd să-și petreacă zilele vacanței de primăvară? Am stat de vorbă cu tovarășul instructor superior, Tanc Florian și cu cîțiva pionieri.

În această vacanță acțiunile pionierilor sînt diferite, interesante și, credem, folositoare. Clasele a VIII-a A și B vor face o vizită la Ciucea. Acolo vor vizita casa memorială a poetului Octavian Goga. Pentru că în primele zile de vacanță se va organiza campionatul pe oraș la volei, selecționata claselor a VII-a băieți va reprezenta Școala generală nr. 4. Membrii echipei — printre care Stanciu Vasile, Mateescu Marius, Repciuc Viorel, Mihalic Ștefan — sînt hotărîți să se claseze pe primul loc în campionat. De asemenea, un concurs fulger, organizat cu autocarele și intitulat „Ce știi despre trecutul și prezentul orașului natal ?" va avea loc în timp ce vor vizita cele mai noi cartiere — Rogerius și General Magheru — precum și Uzina de Alumină.

Cea mai așteptată întîlnire va fi cea organizată la Cooperativa agricolă de producție din comuna Sîntana, al cărui președinte este Eroul Muncii Socialiste Gheorghe Goina.

În localitatea Pădurea Neagră, lucrează vestiții meșteri sticlari pe care pionierii de aici vor să-i cunoască și despre munca cărora vor să afle cît mai multe lucruri.

Proiecte bogate, copii dornici să organizeze cît mai plăcut acest mult timp liber și... vacanța poate veni ! Nouă ne rămîne de făcut un singur lucru : să vă dorim o vacanță frumoasă, pe gustul tuturor !

Elena SKIBINSKY

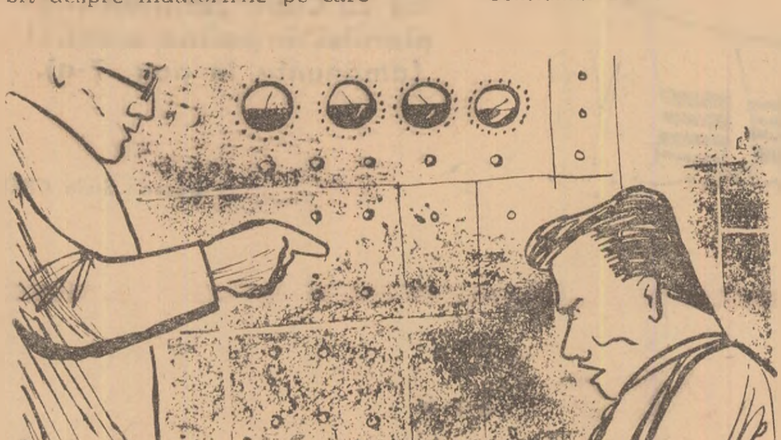
A venit primăvara ? Sau e doar o glumă ? Mugurii copacilor sînt printre primii vestitori ai primăverii. Așa că un control atent al crengilor poate fi edificator...

...Și lacul din Cișmigiu... Dacă este soare, dacă pe lac sînt bărci, dacă copiii stau „ciucure" pe pod, privind acest tablou, ști precis că primăvara a venit !

EXTRAORDINARUL „EGO-2"

O povestire de aventuri de Ovidiu ZOTTA

REZUMATUL PRIMELOR DOUA PĂRȚI : Inginerul Aurelian Preda este atacat, în laboratorul său, de un necunoscut înarmat care vrea să pună mîna pe invenția denumită „EGO-2". Inginerul reușește să iasă din încurcătură, amenințîndu-l pe intrus că va declanșa micul reactor atomic din încăpere. Îngrozit de pericolul radiațiilor, individul, somat fiind de inginer să-și destăinuiască scopurile, se supune.

În privirile oacheșului străluci o luminiță de viclenie. Își drese glasul, tușind, și potrivindu-și un ton demn, începu :

—Să facem atunci puțină filologie. Ego înseamnă, în latinește, eu. Așadar „Ego-2" este „al doilea eu", mai precis, un mic, dar senzațional creier electronic. Pînă aici, nimic deosebit. Noutatea ar fi că celulele lui „Ego-2", memorînd toate informațiile despre experiența de viață a unui om, despre dorințele lui, despre cauzele care l-au dus la izbîndă sau la insuccese, despre cultura lui tehnică și umanistă, despre calitățile și slăbiciunile lui fizice și neuro-psihice — alcătuiesc o a doua conștiință a acestui om !

— Într-adevăr, rosti cu mîndrie Aurelian Preda.

— Te felicit. Dar să continuăm. Omul nu e ceva static, la el se schimbă întotdeauna cîte ceva. De aceea, „Ego-2" lucrează în permanență și poate oricînd să ofere modelului său viu o imagine perfectă despre sine, atît de perfectă încît omul, împiedicat fie de orgoliu, fie de complexe de inferioritate și de diferite sentimente schimbătoare, nu și-o poate făuri singur despre sine sau despre alții.

— Văd că rostul lui „Ego-2" ți-e familiar !

— Nu-mi place să vorbesc decît despre ceea ce cunosc temeinic, replică demn oacheșul. Și acum, ascultă-mă cu atenție. Mă bucur de autoritate asupra unui grup de oameni de acțiune cu care vreau să înfăptuiesc lucruri grandioase !

— Ce tîlhari or mai fi și aceștia ?

— Spune-le cum vrei, n-o să ne certăm pentru cuvinte. Ceea ce vreau să întreprind necesită caractere puternice și tentative cu succes sigur. Iată pentru ce am nevoie de „Ego-2". Îl voi multiplica în sute de exemplare, programînd fiecare exemplar cu personalitatea unui om de-al meu ! Am să le cunosc gîndurile încă înainte de a le veni lor în minte ! Pe fricoși îi voi îndepărta, pe cei neloiali îi voi nimici ! Mai mult : prelucrînd datele personalității cuiva, „Ego-2" îmi va arăta dacă acesta e în stare să ducă la bun sfîrșit o anumită misiune ! În felul acesta, îi voi cunoaște și-i voi dirija așa cum ei singuri nu ar putea s-o facă niciodată ! Și precum melomanul deține o discotecă, iar cărturarii au biblioteci, eu voi alcătui ceva unic : o psihotecă !

— Dumneata, stimate...

— Martin mă numesc.

— Dumneata, stimate Martin, prezinți simptome vizibile de alienație mintală !

— Te înșeli ! Sînt semnele unei firi superioare : aceea a omului făcut să fie stăpîn ! Puterea, iată ce urmăresc !

Ochii lui Martin ardeau :

— Aurelian Preda, vrei să faci parte din rîndurile celor puternici, lucizi, perfecți ? Să fii un semizeu ? Să ai la picioare întregul pămînt ? Atunci, întinde-mi mîna !

— Poate că-mi oferi și un loc în psihoteca dumitale ? Eventual, o firidă plușată, apărată de un cristal elegant, ca răsplată pentru micile mele merite...

— Să lăsăm gluma. Primești ?

— Adică să devin un jefuitor, o ființă josnică, un exploatator, o reminiscență a tot ceea ce a fost mai înjositor pe lume ?

Chipul inginerului se împietri :

— Ești un ins periculos, Martin. În numele societății umane, te execut !

Mîna lui Preda se încleștă pe maneta reactorului atomic.

Oacheșul urlă, tîrîndu-se în genunchi :

— Nu ! Nu !

Inginerul acționa cu sînge rece maneta...

— Dumnezeule ! gemu Martin, aruncîndu-se cu fața la pămînt. Sînt iradiat ! Sînt iradiat !

...Îl trezi din groaznica năuceală rîsul sănătos al lui Preda :

— Calmează-te, Martin. Ești, totuși, un ignorant ! Și poate că e mai bine așa...

Oacheșul își ridică încet, tremurînd, capul. În corpul „reactorului atomic" se deschisese un orificiu dreptunghiular, din care venea o adiere răcoroasă. Înăuntru se puteau zări un vas de cristal cu vin roșu, pahare elegante, fructe : struguri, mere, banane. Maneta împinsă de Preda acționa, de fapt, micul bar-frigider al laboratorului ! Ceea ce Martin luase drept „reactor atomic" era cel mai casnic utilaj din institut.

Aurelian Preda rîse batjocoritor :

— Fire superioară, ha-ha-ha !

Apoi, arătînd cu țeava armei spre canapea :

— Vei rămîne acolo pînă la sosirea autorităților ! Și ca să nu te plictisești, am să-ți ofer ceea ce încă nu ai văzut : o demonstrație practică cu „Ego-2" !

(Va urma)

N. R. ÎN NUMARUL VIITOR, ALĂTURI DE CONTINUAREA EXTRAORDINARULUI „EGO-2" VEȚI PUTEA URMARI ȘI AVENTURILE CITITORILOR LUI „EGO-2" !

— Oare am rezolvat bine problema? pare că se întreabă pionierul Văduva Liviu, din clasa a IV-a D, Liceul nr. 32 — București.

TRIMESTRUL BUCLUCAȘ

CEL MAI MIC BĂIAT

Și de vîrstă, și de statură Radu era cel mai mic băiat din clasă. De aceea, poate, colegii l-au simpatizat întotdeauna, unii îi luau apărarea chiar dacă făcea cîte o boroboață.

— Lăsați-l, măi, e și el mic...

Dar, anii au trecut și Radu „cel mic" a crescut, ba, anul acesta, pe unii dintre colegi i-a întrecut. La înălțime. Nu la învățătură! Și nu i-ar fi fost de loc greu, dacă ținem seama că în toți anii pînă acum a fost printre primii. Mai ales la matematică. Grozav îi plăcea să rezolve probleme, exerciții, să audă laudele colegilor. Cum vă spuneam însă, Radu „cel mic" a crescut, a ajuns în clasa a VIII-a A. Pînă aici toate bune. Dar numai pînă aici, pentru că începînd din primul și continuînd în al doilea trimestru al acestui an, Radu Ion nu-și mai ia notițe, nu mai este atent la ore, vine cu temele nefăcute. Tovarășii profesori sînt nemulțumiți, colegii nu-i mai țin partea. „Sfîrșitul trimestrului doi mi-a adus destule necazuri, mi-a spus Radu. Dar și... înțelepciunea unui băiat mare".

UN „FOST" PREMIANT

Despre clasa a VI-a A, se mai spune și „clasa fără nici un corigent".

— Dorința noastră a fost să învățăm bine, mi-au spus ei, și s-au grăbit să-mi înșire cît mai multe nume de fruntași: Andrei Ioana, Drăghia Maria, Popa Ștefania...

— L-ați uitat pe Marin? i-am întrebat.

— Care Marin?

— Cum, care? Mihalache Marin, a cărui poză a fost mereu anul trecut la panoul de onoare, le-am amintit.

— A fost! asta-i adevărat. Cine nu-și amintește?

Și-au început să-mi povestească despre Marin niște lucruri foarte curioase. Se zice că și-a descoperit talentul de... pescar (tocmai în plin trimestru II), că pierde multe ore la baltă și c-a hotărît să nu se lase, pînă nu va reuși să fumeze o țigară pînă la capăt. Deocamdată, este în stadiul de tuse, amețeli și greață. Iar cu învățătura este (de necrezut, dar adevărat) în perspectiva cîtorva corigențe. Un bilanț nu prea îmbucurător. Nu-i așa, „fostule" premiant?

CLASA INVENTATORILOR FĂRĂ BREVET

Cel mai de seamă inventator dintr-a VIII-a B, a fost, pînă nu de mult, Badea Gheorghe. El este cel care a fabricat un fel de praștie, în stare să arunce ghemotoace de hîrtie (mai ales în timpul orelor) în cele mai diferite locuri. De curînd însă, a apărut alt inventator și mai grozav: Neagu Aurel. Nimeni altul nu se pricepe mai bine ca el să găsească sau „să inventeze motive cît mai întemeiate" ori de cîte ori lipsește de la școală. Și lipsește destul de des. Totdeauna, are o tușică răcită, pe la care trebuie să treacă, o bunică căreia îi este dor de el, o rudă care-l așteaptă cu un pachet. Asta, dimineața, cînd la școală sînt ore care nu-i convin lui Aurel.

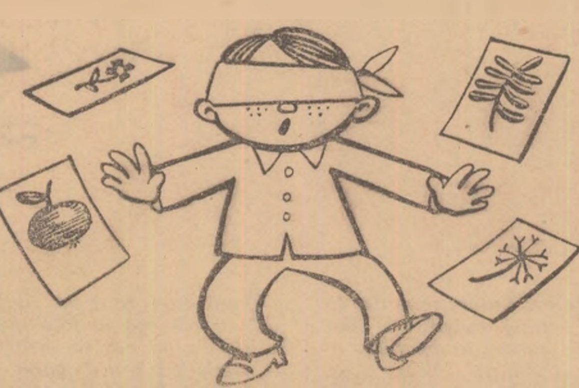
S-a întîmplat un lucru de necrezut. Colegii n-au vrut să recunoască aceste invenții. Și, i-au convins chiar pe autori să renunțe la ele. Cam greu, dar au reușit. Osteneala a meritat. Trimestrul acesta se va încheia cu bine, ca de altfel pentru cei mai mulți elevi de la Școala generală din comuna Ciolpani, raionul Răcari.

Elena MANESCU

Cum ne comportăm:

DE-A BABA OARBA

foileton de TITEL CONSTANTINESCU

— Hai, leagă-mă la ochi!

— De ce?!

— „Baba-oarba"! Nu știi jocul?

— Ba da, dar mîine avem teză și sînt atîtea lecții de-nvățat!

— Tocmai pentru asta! Și jocul de-a „Baba-oarba", începe. E un joc foarte simplu. Băiatul se leagă la ochi și nu mai vede nimic. În jurul lui, sînt toți cei care-i strigă: Prinde-ne! Prinde-ne!...

Ciudat e acest joc de-a „Baba-oarba", mai ales cînd ai foarte mult de învățat!

Lîngă băiat, cartea. Dar cartea are o sută de pagini, poate și mai mult, și în pagini sînt lecțiile, iar lecțiile...

Ei bine, lecțiile încep deodată să strige:

— Prinde-ne! Prinde-ne!

Și băiatul se sucește, se-nvîrtește, și chiar dacă nu are o batistă legată la ochi, și chiar dacă vede că se află în odaia lui, că-n odaie e o masă, că pe masă e cartea, dar și calendarul care-l anunță că mîine are teză, el e totuși un fel de Babă-oarbă, căci peste ochii lui s-a lăsat un văl de nepătruns...

— Mă vezi? spune mărul din pagina nu știu cîta din cartea de botanică.

— Nu! Nu te văd!

— Păcat, spune mărul, sînt atît de frumos! Sînt roșu!

— Dar eu?! strigă inul. Privește-mă! Am o floare albastră!

— Nu văd! Nu văd nimic, spune băiatul.

— Bine, dar sînt niște culori vii! spune inul... Eu albastru, mărul roșu!...

— Nu văd! Nu văd nimic.

— Atunci, ești Baba-oarba! Prinde-mă! Prinde-mă! strigă păpădia.

— Prinde-mă! Prinde-mă! strigă feriga.

Și băiatul amețit de-atîtea strigăte, se-nvîrtește și nu știe ce să facă mai întîi! Spre care glas să alerge?! Un glas vine de pe pagina a 8-a, altul e pe pagina a 16-a, altul... Și aleargă și nu vede nimic, nimic, decît calendarul, pe el îl vede, și acolo, în calendar, e drept, scrie că e astăzi, dar dacă întorci foaia, e mîine și mîine, școala începe la ora opt și la ora opt e teză și la teză...

— Prinde-ne! Prinde-ne! strigă din carte glasurile.

Și băiatul nu poate să prindă pe nimeni! Le-aude glasurile și pe unele dintre ele nici măcar nu le cunoaște, pentru că... odată a lipsit la o lecție, altădată, la altă lecție, l-a durut capul și a ieșit afară, la aer, să joace mingea cu cei dintr-a treia, altădată...

— Prinde-ne! Prinde-ne! strigă lecțiile din carte.

Și băiatul se-nfurie și spune:

— Am să prind una și încă una și gata! Învăț doar două lecții. La întîmplare! Norocul! Poate am noroc! Înveți două lecții și te pomenești că-ți cade tocmai una din ele! Dar dacă... Nu! Nu! Să nu ne mai gîndim la altceva, altfel, jocul își pierde farmecul! Și jocul de-a Baba-oarba, are farmecul lui, e această nesiguranță în felul cum calci prin odaie, această neliniște că nu știi oare pe cine ai să prinzi, dacă ai să te lovești ori nu de un colț de masă, de un spătar de scaun!...

Și băiatul deschide cartea la întîmplare. Și spune și niște cuvinte vrăjite:

— Ce scot din ladă, aia să-mi cadă!

Băiatul umblă cu ochii închiși prin foile cărții și spune: „asta și asta..."

— Hai și p-asta! s-aude un glas.

— Nu, nu! E prea mult! Numai asta și asta!

Apoi, jocul s-a terminat. Băiatul s-a liniștit...

Într-o bancă, nu spun care... dintr-o clasă, nu spun care... de la școala, catedra și profesorul și foile albe ale caietelor abia deschise pentru teză! Și nici măcar nu era legat la ochi! Dar... nu vedea nimic! Decît negru! Un abis negru învăluindu-l din toate părțile!

Nu-i căzuse nici una din cele două lecții. Și-acum era singur în bancă, orb, amețit, neliniștit.

O Babă-oarbă căreia nimeni nu-i mai striga: Prinde-mă! Prinde-mă!

Pentru că... pentru că era prea tîrziu!...

Vești din școli

• **Turică Ioana de la Școala generală Dr. Petru Groza din Deva** ne scrie: „Deși examenele nu bat la ușă, în școala noastră au început consultațiile. S-au fixat (pe obiecte), zilele, orele și sălile. În timp ce repetăm pentru examene și avem vreo nelămurire, ceva neclar ne notăm și apoi mergem la consultații.

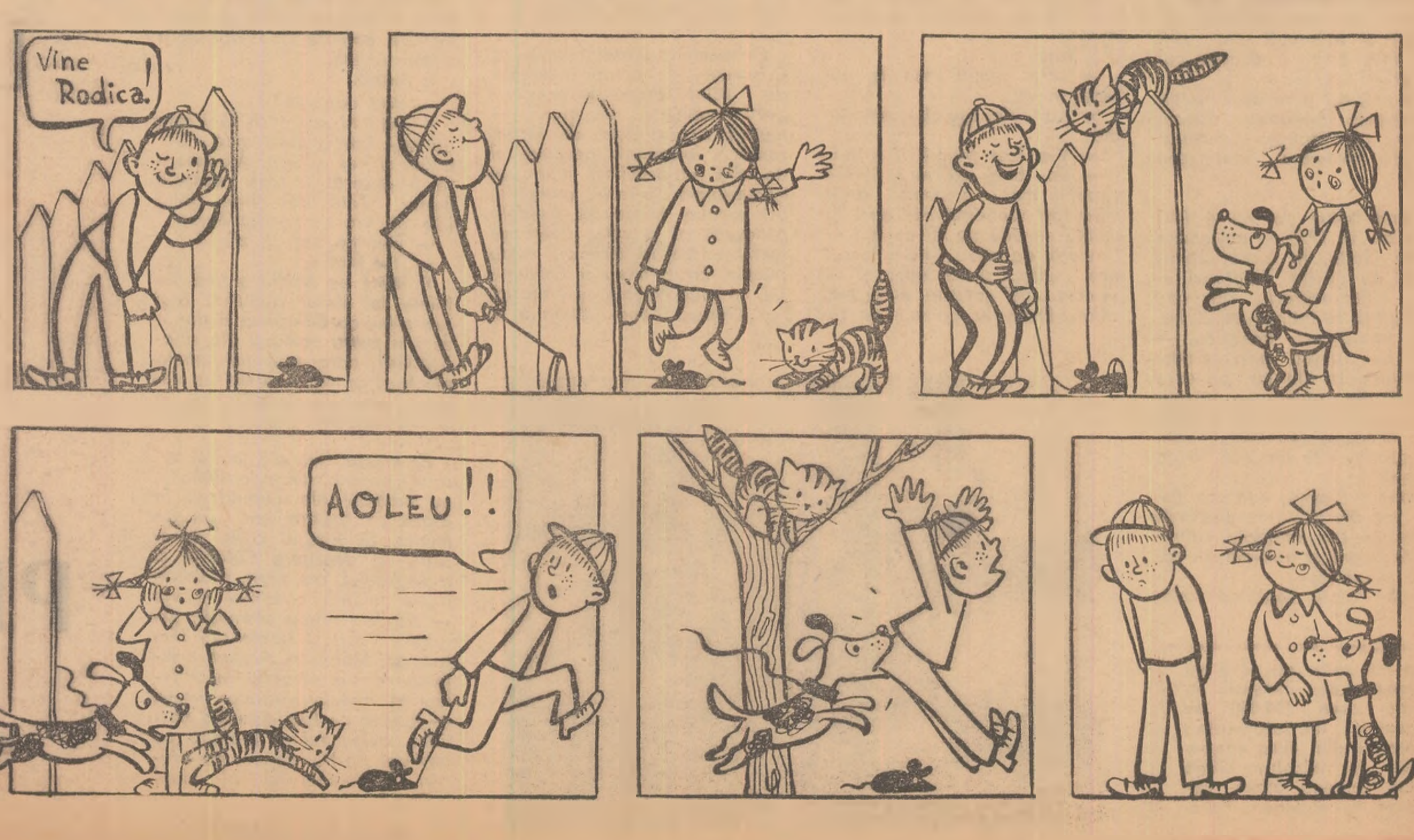
○ ○ ○

• Cunoașterea comorii nemuritoare a folclorului, cu bogățiile și frumusețile sale a devenit o activitate îndrăgită la Școala generală din comuna **Racovița**, raionul **Rm. Vilcea**. S-a înființat un cerc folcloric, iar membrii lui au cules pînă în prezent o minunată variantă a baladei populare „Corbea", interesante obiceiuri de nuntă, cîntece din folclorul nou. La cerc se discută despre culegerea materialului folcloric, se analizează valoarea artistică a creației populare, bogăția sa de idei.

PĂȚANIILE LUI ILIUȚĂ (III)

Cine rîde la urmă...

Desene: G. BURSCHI

LUMINILE SA

La sfîrșitul anului 1965 existau în agricultură circa 81 000 tractoare fizice, circa 66 000 semănători mecanice, circa 36 600 combine fizice. In fotografie : **O vizită instructivă la S.M.T. Chitila.**

CU E. G. R. – 1 PRIN ȚARĂ

...Bărăganul e jos, la opt sute de metri. Intindere fără sfîrșit, neagră și zebrată de șoselele lungi. de la un sat la altul. Trec Dunărea și abia sînt deasupra Dobrogei că sub mine apar cîrduri de rațe negre, șoricari... Vin păsările — vine primăvara ! Primăvara aceasta caldă și prietenoasă, anotimp cum nu se poate mai prielnic pentru începerea marilor bătălii ale recoltei, bătălii care încununate de succes, vor fi cel mai înalt omagiu adus Congresului pentru înființarea Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de producție — eveniment important în viața satelor.

Pe paralela 45 se află și... satul Cîrjelari, la poalele bătrînilor Macini. Copiii sînt cei dintîi care se strîng în jurul elicopterului. Totuși, elicea, care se tot învîrte amețitor, îi ține la oarecare distanță. Cobor. La sediul cooperativei — puțini oameni.

— Începe primăvara... — surîde tovarășul Buișteanu, contabilul șef. Sau, mai bine-zis, a început. Așa că oamenii-s la cîmp, la ferme...

Stăm de vorbă. Ii spun de casele noi, frumoase, pe care le-am văzut în comună. Drept răspuns, contabilul zice :

— Am dat retribuții bune la ziua muncă, în anul ce-a trecut.

Aflu apoi că la hectar s-au obținut, vara trecută, 3 000 kg grîu și că statului i s-au vîndut 608 tone de grîu.

— De fapt, la noi — continuă contabilul — se aplică și retribuția suplimentară pentru producția realizată... Așa, și oamenii sînt mulțumiți că cei harnici și pricepuți sînt retribuiți mai bine, și averea cooperativei crește...

Mă despart greu de Cîrjelari — așezare frumoasă dobrogeană cu oameni harnici, care-și rostuiesc viața cea nouă.

Primul butuc de vie a fost înfipt aci în 1955 — îmi spune Ștefan Guiță, în biroul comitetului de partid. Pe-atunci eram neîncrezători, dar azi, vița nobilă se întinde pe 20 ha. Și-n primăvara aceasta... — ochii lui privesc, prin fereastră, dealurile din jur, pe care mișună deja mulțimea țăranilor cooperatori... — în primăvara aceasta, spuneam, vom mai planta viță pe încă 30 de hectare.

Cătunul Plevna, comuna Rediul. Loc pierdut între dealurile Galațiului. Loc, altădată, cufundat în uitare și noroaie, în sărăcie și nevoi.

— Pe raion, continuă tovarășul Ștefan, batem recordul la struguri : anul trecut am luat peste un vagon la hectar...

Cineva, alături — pare-mi-se învățătorul Ion Dorobăț — înșiră „punctele de cultură" din cătun, altădată inexistente : căminul cultural, școala nouă... Vorbește despre formația de dans... Apoi :

— Anul trecut, școala noastră a dat prima promoție de elevi cu 8 clase — 25 de copii. A fost pentru noi o adevărată sărbătoare...

— Și ce-au făcut absolvenții ?

Aștept ca învățătorul să scoată vreun carnețel, ceva... Dar el îi cunoaște pe toți. Imi spune :

— Șapte au plecat la licee, nouă — la școli profesionale și de agricultură... Avem o parte și-n sat, la ferme, la cîmp...

Erbiceni — Tg. Frumos. Am în fața mea un om vînjos, puțin trecut de 50 de ani. Molcom la vorbă, recunoaște zîmbind :

— O fi de rîs, tovarășe, da' am făcut instrucție cu oile... Asta e.

Și rîde.

— ...Da' numai așa le puteam salva...

Și iar rîde ușurel, privindu-mă.

— V-a fost frică ? îl întreb.

— Ba, bine că nu ! Șuiera viscolul mai amarnic decît mi-a fost vreodată să-l aud. Și umblu cu oile de 45 de ani — o viață de om... Și-am trecut prin multe... și cu lupi... și cu viscole... da' ca ăsta, n-am mai aflat. Eram la saivan cu fecioru-meu, Costică, și cu un alt cioban, Neculai al lui Loghin, care-i plecat în sat, acum... Și cînd a venit urgia aia de vifornință... două zile și două nopți aci, la Verdeș, unde-s saivanele, n-am dormit o clipă. Viscolul strecura zăpada pe sub streașină și-o punea toată în saivan. Dintr-o clipă-ntr-alta putea să acopere oile și să le înghețe, să le-năbușe și să le omoare. Așa că am făcut — două zile și două nopți — „instrucție" cu ele... Surîde iar : Am îndemnat și cîinii printre ele, să le alerge — că ne era greu... De, peste o mie de oi ! Pînă au ajuns oile cu spinarea la acoperiș...

Tace o clipă. Răsucește o țigară, trage din ea cu nesaț, apoi :

— Da' le-am salvat.

Omul care a făcut „instrucție" cu oile stă în fața mea și surîde ; e un om ca mulți alții — decît că are 7 copii. Dar și-a primejduit, într-o clipă de cumpănă grea, propria viață să salveze averea cooperativei. Il cheamă Ștefan Mutu.

În „țara de piatră", în Apuseni, aflu o mulțime de știri din satele raionului. Și cum nu știu care-i mai grăitoare, redau două întocmai :

1. „Cinci brigăzi științifice ale Comitetului pentru cultură și artă din raionul Brad s-au deplasat în satele din raion. Duminică, 17 februarie, au fost în comunele Zdrapați, Mihăileni, Blăjeni, Baceș și După-Piatră".

Brigadă științifică la... După-Piatră — știre care grăiește de la sine.

2. „În cadrul lunii cărții la sate, în comuna Vața, 58 tineri și-au alcătuit biblioteci personale".

Mulți dintre ei sînt urmași ai moților care, altădată, colindau prin țară, cu ciubarele-n spinare, să cîștige o pîine...

Perspectiva vastei cîmpii a Crișurilor — milenar leagăn de pîine. Pămîntul gras — „să-l mănînci pe pîine" — muncit cu hărnicie de țărani români, maghiari, germani și de alte naționalități, uniți în cooperative agricole, prospere, dă recolte frumoase. Verdele proaspăt al recoltei viitoare învie cîmpia, învăluie din toate părțile, ca o mare a belșugului comune bogate ca Nojorid, Leș, Gepiu, Inand... Sîntana e și ea una din „milionarele" Crișanei, și cîteva date sînt edificatoare : în 1950 s-a înființat cooperativa ; averea obștească era de 24 000 lei ; azi : 20 milioane ! Și crește an de an. Fermele cooperativei din Sîntana sînt adevărate uzine de lapte și carne, unde nutrețul e adus de la tabăra de cîmp cu un mic Diesel electric.

Tovarășul Goina, Erou al Muncii Socialiste, președintele cooperativei, surîde :

— Avem și-o „uzină de trufandale" — sera. Am construi-to cu meșterii noștri ! Ne-a costat 2 milioane, dar avem o seră de 1 ha ! Roșii, de pildă, luăm acum, în februarie, peste 10 kg la metrul pătrat. E ceva, nu ?

Casele noi, mari — cu ferestrele să oglindească cerul înalt și senin boltit deasupra cîmpiei — au înlocuit aproape total pe cele vechi, și belșugul vieții noi luminează tot mai mult comuna. Vizitînd recent cooperativa, conducătorii de partid și de stat au recomandat ca averea obștească să crească tot mai mult, și cooperatorii, împreună cu sfatul popular, să se gîndească să schimbe aspectul comunei, să apropie tot mai mult viața satului de cea a orașului.

— Și noi muncim cu drag pentru aceasta, ne spune un colectivist tînăr, voinic, care încalecă pe-o motocicletă „să se repeadă o țîră la ferma de păsări, cu-o veste".

În cîmpia dintre Șușița și Sohodol, pe paralela 45... oltenească se află comuna Bălești. Un oltean de-o șchioapă mă-ntîmpină în fața sfatului, unde-am aterizat :

— Venirați la noi ?

— Venii — glumesc.

— Tot cu... lumina venirăți ?! rîde el, bucuros că „m-a ghicit".

— Tot.

Il iau de mînă și pășim pe ulițe. Privim primele lămpi electrice aninate pe stîlpi abia zilele trecute.

Il întreb.

— Stai departe ?

— Nț ! la doi pași. Ghicește de ce-l întreb și-mi zice : Da' avem și noi lumină. Alaltăseară o puseră. A fost bucurie mare. Tata bău vreo două kile de vin cu vecinu'Marin.

— Dar ție cum îți zice ?

— Tot Marin...

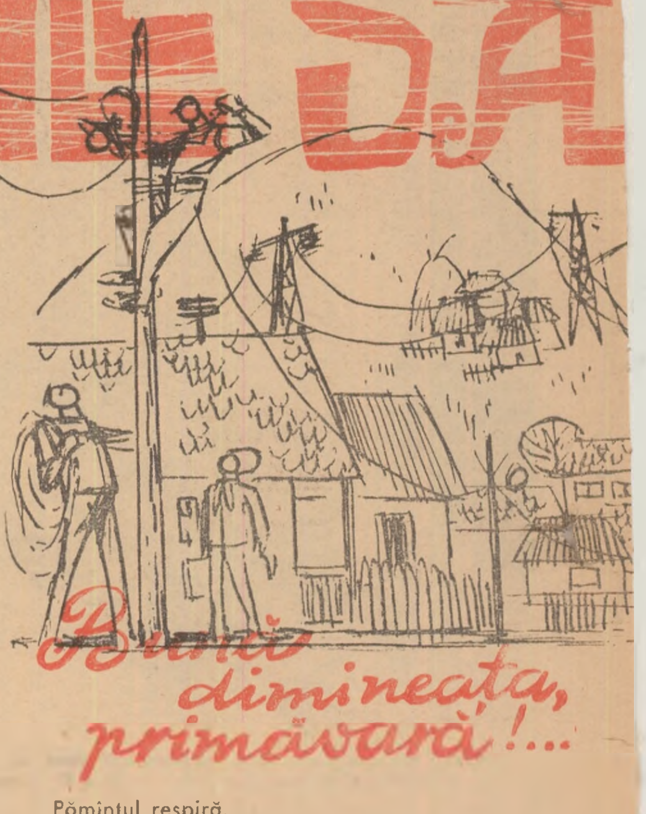
Il lăsai pe Marin și mă întorsei la Sfatul popular. Aici am aflat că Băleștii e a douăzeci și patra comună din raionul Gorj care a primit lumină electrică și că în acest an rețeaua electrică va pătrunde în 37 de sate din raion...

Se însera. Sus, din înaltul cerului, privesc din nou Băleștii, cu luminile sale sclipind viu în seara ce cobora lin dinspre munte. Și trecînd către București, pe deasupra Olteniei și a Argeșului, am zărit, scăldate într-o lumină continuă și vie — satele ; satele oltenești, argeșene... Ca și satele din Dobrogea, Moldova, Ardeal. E lumina ce s-a revărsat în sufletele și inimile țăranilor noștri — lumina ce le-a dăruit-o partidul, călăuzindu-i, laolaltă cu întregul nostru popor, pe drumul belșugului și al vieții libere.

Gheorghiță REPORTERUL

În cei șase ani care au trecut s-au construit în sate circa 500 000 de locuințe. În fotografie : **Interior din casa cooperatorului Nicolae Gilde din comuna Biled, raionul Sînnicolau! Mare.**

Bună dimineața, primăvară !...

Pămîntul respiră.
Aburul — ploaie transparentă din stropi de lumină –
Se înșiră
Ca o coloană uriașă de fum
Dintr-o uriașă uzină.

Pe cîmpie,
Lanul, proaspăt, larg,
Se mlădie
Cu scînteieri de smarald.

In depărtare
Roșii ca macii, sclipesc tractoarele —
Buburuzele primăverii —
Ce se rotesc pe unde și-a abătut pasul
Și a sărutat pămîntul reavăn
Ion al Glanetașului.*)

Diminețile,
Au deschis porțile satului
Și au ieșit oamenii în cîmp
Să aducă daruri pentru laboratoarele verii,
Unde se petrec minunile bobului însutit,
În apele zorilor, în soarele amiezii și în umbrele serii.

Bună dimineața, primăvară !...
In aburul cald,
Ca într-o ceață,
Dispare imaginea Glanetașului de odinioară
Și se conturează imaginea clară,
Senină,
A noului Ion
Cu fața-n lumină.

M. CALIN

---

*) = **Ion al Glanetașului este cunoscutul erou din romanul „Ion" de Liviu Rebreanu.**

OCOLUL LUMII

PE JOS

(VIII)

de Al. Dinu IFRIM

Bătrî
pe pur
țăria d
Scoa
dădu 1
„Ce-
La î
tr-un l
tul. Aș
aproap
Alătu
mărunt
dădea
brațe.
— St
O lu
cu ciuc
trecut
unde c
plimba
l-a într
Scoa
sub gh
— D
enervat
maimuț
Dumi
spate.
— N
Dan.
Maim
barba
se
pe cap
Bătrî
— N
Dumi
— C
prins p
aminti
Se a
rilor lac
să se c
așezat
culcat.
ham-ha

Azi nu există comună în care să nu funcționeze biblioteca sătească. Fotografia înfățișează un aspect de la mult așteptatele seri de basme din comuna Zlătărei, raionul Drăgănești Vlașca.

Congresul Cooperativelor Agricole de Producție

Luni s-a deschis în București, în uriașul pavilion al Expoziției realizărilor economiei naționale, **Congresul Cooperativelor Agricole de Producție** din țara noastră.

Timp de 3 zile, cinci mii cinci sute de delegați, țărani cooperatori de pe plaiurile sucevene și din întinsa cîmpie a Bărăganului, din Țara Oașului și din prima regiune cooperativizată — Dobrogea, reprezentanți ai țărănimii din întreaga țară, vor discuta probleme importante ale muncii și vieții lor, ale progresului continuu al agriculturii noastre socialiste.

Eveniment de seamă în viața țărănimii noastre, a întregului popor, Congresul va hotărî crearea unei organizații proprii a țărănimii cooperatiste — **Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție.** Uniunile cooperatiste constituie un sprijin efectiv acordat țărănimii în sporirea producției, valorificarea produselor, rezolvarea unor probleme social-culturale — măsuri care se vor răsfrînge în bine asupra întregii activități economice a cooperativelor agricole, asupra veniturilor cooperatorilor.

La Congres va fi aprobat și statutul cooperativelor agricole — legea de bază a activității lor, precum și statutul Casei de pensii, care rezolvă o problemă importantă a satului cooperativizat — pensionarea la bătrînețe și în caz de incapacitate de muncă.

Importantă tribună a experienței înaintate, la Congres solii țărănimii cooperatiste vor face o trecere în revistă a succeselor obținute după încheierea cooperativizării, vor dezbate problemele legate de înfăptuirea obiectivelor prevăzute în Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. pentru sporirea producției ei vegetale și animale, pentru creșterea aportului agriculturii la bunăstarea poporului și progresul țării.

București, 7 martie

FLUIERUL ȘI CIOBANUL

Cînd fluierul ciobanului se varsă
Printre frunzișul codrului bogat,
Cînd văile, în urma lui, din mii
de fluiere răsună pînă-n sat,

Cînd fetele, flăcăii cînd se-ntorc
Din bărăgan sub cerul rubiniu,
Cînd roțile căruțelor se-aud
pe ulițile satului tîrziu,

Cînd fluierul ciobanului se-ntoarce,
Cîntînd sub arborii foșnind din foi,
Cînd scutură tălăngile-nserarea,
ritmate-n pașii turmelor de oi,

Aș vrea și eu cîntarea-mi să adaog
În fluierul acesta ciobănesc,
Cînd freamătă și limpede răsună,
Și trainic din frunzișul românesc.

Nicolae BULGARU

Această clasă de la noua școală din Stupini, regiunea Brașov este una din cele 26 000 de noi săli de clasă construite în ultimii ani în patria noastră.

MELEAGURI NATALE

Bucurie

Alături de colegii mei trăiesc o mare bucurie! Despre ce e vorba? Ei, dacă ați veni pe aici, să ne vedeți, ați afla și motivul voioșiei noastre: școala nouă în care învățăm! Săli noi de clasa, laborator, și... noi, copii mîndri de ea, o facem să răsune de cîntecele și bucuriile noastre.

CHILĂU C. TITI
cl. a III-a, Școala generală
com. Godeni, raionul Cîmpulung Muscel

E mereu primăvară

Primii vestitori ai primăverii au sosit!
Curînd, casele, magazinele și toate celelalte construcții noi, din comună, se vor împodobi cu pomii în floare. Doar școala noastră va fi la fel de veselă, căci florile care cresc în fiecare clasă ne fac mereu să simțim primăvara.

SUCIAGHI ALEXANDRINA
cl. a III a, Liceul nr. 1, Sărmaș, raionul Luduș

La noi, la Stănilești

Și la noi, ca în întreaga țară s-au făcut multe lucruri care au înfrumusețat comuna. Ne mîndrim cu cele trei școli, dar mai ales cu cea mai nouă, care s-a dat în folosință anul acesta, cu clădirea frumoasă a magazinului universal, cu biblioteca, dispensarul...
Seara cînd deasupra comunei strălucește lumina albă a becurilor Stănileștiul pare un orășel.

ARHIRE GHEORGHE
cl. a VII-a, Școala generală, com. Stănilești, raion Huși

...ul părea că stă neclintit. Așezat pe o banchetă de
...ea superioară, îl urmărea clipă cu clipă. Trase pă-
...e pai pe ochi, să se ferească de dogoare.
...e o țigară groasă din foi, o strivi între dinți și-i
...oc, pufăind fuioare de fum pe nas.
...o fi cu el?" se întrebă, continuînd să-l urmărească.
...nceput a crezut că-i nervos, că nu poate sta în-
...oc și de asta se tot plimbă, de la un capăt la al-
...a crezuse la început, dar plimbarea asta dura de
...e o oră...
...ri, pe banchetă, se răzgîia o maimuță neagră și
...ă, cît o pisică. Se urca pe umărul bătrînului, îi
...pălăria într-o parte, se arunca peste capul lui, în
...ai cuminte! spuse răstit bătrînul.
...ă cu amîndouă mîinile și o împinse pe banchetă,
...lă. De fapt, asta îl supăra: zeci de pasageri i-au
...prin față, l-au întrebat ce nume are maimuța, de
... are și unde o duce. Numai el, omul care se tot
... pe punte, repede, de parcă îl fugărea cineva, nu
...ebat nimic.
...e țigara din gură, mai mult întreagă, și o strivi
...ete.
...mneata nu poți sta într-un loc? îi zise pe un ton
... Și, îndulcindu-și vorba: nu-i așa că-i nostimă
...ca?
...tru Dan se opri din mers, potrivindu-și rucsacul în
...ostimă și... cam neastîmpărată, remarcă Dumitru
...uța se săltă în două picioare și-i netezi bătrînului
...cărunță. Apoi, țopăi de cîteva ori pe banchetă, i
...ca... în brațe și-i smulse cu repeziciune pălăria de
..., aruncînd-o în apă.
...ul întoarse capul într-o parte, puțin jenat. Spuse:
...eastîmpărată, într-adevăr... Ca toate maimuțele.
...tru Dan rîse:
...-am pățit o dată cu niște maimuțe!... A, uite c-a
...ălăria. Un marinar... Am pățit-o cu maimuțele, își
...Dumitru Dan din nou.
...la lîngă o pădure de bananieri din regiunea ma-
...uri africane. După multe ore de mers, se așezaseră
...odihnească la umbră. Au stat la masă, apoi au
...gamelele cu mîncare lîngă rucsacurile pline. S-au
...N-a trecut mult timp și l-au auzit pe Harap: Ham-
...m!...

S-au sculat și s-au uitat în jur. Nimic. Dispăruseră în schimb gamelele. Cu alimente cu tot!

Harap lătra furios, repezindu-se în desiș. Acolo se afla hoțul! Și nu era unul singur — o droaie de maimuțe săltau prin crengile copacilor. Se ospătau din mîncarea pe care o furaseră de lîngă rucsacuri, țopăiau neastîmpărate.

S-au apropiat de ele.

Maimuțele, înfuriate, au început să arunce cu gamelele, cu banane, cu crengi uscate.

Dumitru Dan și tovarășii săi s-au lipsit și de mîncare și de gamele, și au plecat. Strigătele maimuțelor i-au urmărit însă pînă departe, stridente, asurzindu-le urechile.

...Dumitru Dan mărșăluia fără încetare pe punte. Căuta să folosească fiecare clipă. Dorul de casă, de patrie, îl puneau în ultimul timp la grea încercare. Trecuseră șase ani de cînd plecase în îndrăzneața sa călătorie.

De la Salonic, s-a întors în țară, apoi și-a continuat călătoria pe traseul indicat de Touring Club de France, ajungînd la punctul final, Parisul.

O fotografie recentă: Dumitru Dan în mijlocul copiilor (Bădescu Doina, Drăgan Marian, Iordache Victoria, Radulescu Nicolae), povestind despre călătoria sa pe glob.

Aici, în prezența unui numeros public, gazetari, sportivi, i s-a înmînat marele premiu.

Cutezătoarea călătorie în jurul lumii, pe jos, luase sfîrșit.

★

L-am rugat pe Dumitru Dan să mai răspundă încă la cîteva întrebări, prin care cititorii gazetei noastre să afle și alte „amănunte" în legătură cu originala sa călătorie pe glob.

INTREBARE: Cum arăta Harap?

RĂSPUNS: Negru ca tăciunele. De asta i-am zis Harap. Parcă-l văd. Era un cîine ciobănesc, mare, prietenos și inteligent.

INTREBARE: Au plecat și alți concurenți la drum în această călătorie?

RĂSPUNS: Da, din multe țări. Cîteva sute...

INTREBARE: Dar din cîteva sute, singurul invingător ați fost dumneavoastră?

RĂSPUNS: Da, singurul...

ÎNTREBARE: Cum se dovedeau kilometrii parcurși pe puntea vaselor?

RĂSPUNS: Cu ajutorul unui aparat special, care se fixa la gleznă. Arăta ca un ceas.

INTREBARE: Cum vă înțelegeați prin locurile pe unde ați trecut, în ce limbă?

RĂSPUNS: Ne-am pregătit temeinic înainte de-a pleca Ansamblul de măsuri luate de noi — antrenamente, excursii, studierea minuțioasă a itinerarului — cuprindea și... studierea unor limbi străine, fiecare aprofundînd unele dintre ele. Am folosit franceza, engleza, germana, rusa, spaniola...

INTREBARE: Cîte documente ați adunat din călătoria dumneavoastră?

RĂSPUNS: Vreo 50 de... kg. O parte le-am răstoit împreună, altă parte se află la Muzeul de istorie a orașului Buzău.

INTREBARE: Acum, mai faceți excursii, drumeții?

RĂSPUNS: Am pornit pe-al 76-lea an, dar bicicleta o țin lîngă ușă. Cum e vreme frumoasă, fac cîte o plimbare. Le-aș recomanda și copiilor să facă excursii, să umble în aer curat, să colinde țara. Sînt atîtea frumuseți de văzut! Unele mai vechi, altele care se făuresc sub privirile noastre, la poalele Carpaților și pe Dunăre.

Și le-aș mai aminti urarea de-a învăța bine, să crească mari și sănătoși. Să fie mîndri de aceste frumuseți, de cei care le făuresc.

PE meridianele globului

În Franța a început :onstrucția celui mai nare cuptor solar din ume. Construcția lui va ocupa o suprafață le 16 ha. 11 000 de o- glinzi vor reflecta lu- nina și căldura sola- ră spre oglinda para- oolică înaltă de 45 m și lată de 60 m. În fo- carul oglinzii tem- peratura va atinge 3 500° C. Aici se vor face studii și cercetări asupra efectului tem- peraturilor ridicate a- supra materialelor și motoarelor cu care vor fi dotate rachetele și navele cosmice care vor fi lansate în ca- drul programului fran- cez de cercetare a spa- țiului cosmic.

În Anglia a fost ex- perimentat cu succes un sac care permite zolarea corpului ome- nesc de temperatura nediului înconjurător. Sacul este confecționat din neopren (un derivat al cauciucului) și este prevăzut cu fermoare impermeabile. El este destinat în mod special pentru salvarea naufragiaților.

În R. S. Cehoslovacia a fost elaborată o nouă tehnologie de fabricație a textilelor în care sînt eliminate războaiele de țesut. Noul sistem permite o creștere a productivității muncii cu 250—300 la sută. Ștofa nețesută este mai ieftină, este tot atît de rezistentă ca și cea țesută și păstrează căldura o perioadă mai lungă.

În Elveția a fost construit un nou tip de ceasornic. El nu are nici un fel de mecanism mobil. Un generator electronic va fi oscilatorul de impulsuri de secundă. În locul pieselor obișnuite se vor folosi circuite imprimate cu semiconductori. Alimentarea cu energie electrică este asigurată de o baterie minusculă care va funcționa neîntrerupt timp de un an de zile.

În viitor sticla va fi materialul principal la construcția navelor submarine. În S.U.A. a fost construită o capsulă din fibre de sticlă care rezistă la o presiune de 870 atmosfere și care are o greutate de numai 500 kg. Vor fi construite nacele submarine de același tip care vor suporta presiuni de 1 150 atmosfere, corespunzînd celor mai mari adîncimi oceanice.

Legenda spune că demult, în Munții Pindului din Grecia trăia un cioban numit Magnes.

Într-una din zile îi dispăru o oaie. Magnes lăsînd turma și stîna în grija cîinilor, porni să caute oaia rătăcită. Urcînd pe culmi prăpăstioase, Magnes ajunse într-un loc unde erau numai pietre. Observă că cizmele sale sînt atrase de pietre. Continuă să meargă mai departe, dar cizmele i se lipiră mai rău de pietre. Ciobanul se așeză jos, se descălță, luă cizmele și începu să atingă pietrele cu ele. — Observă că numai cuiele din talpa cizmelor sînt atrase de pietre.

Dacă Magnes ar fi avut cunoștințele unui școlar de astăzi, ar fi dezlegat repede misterul. El luă cîteva pietre, le puse în traistă și porni în căutarea oii pe care o găsi lîngă niște tufe înconjurate cu iarbă grasă. Se întoarse la stînă și toată vara cercetă pietrele încercînd să le smulgă taina. Toamna el duse pietrele în sat. Dar nimeni nu le descoperi taina.

După multe secole învățații au cercetat pietrele din Munții Pindului și le-au denumit magnetită, după numele celui despre care, legenda spune că le-ar fi descoperit.

La alte popoare magnetul a găsit încă din timpuri vechi aplicații practice ; chinezii și probabil vikingii au construit busola cu care au călătorit peste mări și oceane.

Prof. Em. MUNȚIAN

ÎNVĂȚAȚI SĂ RESPIRAȚI

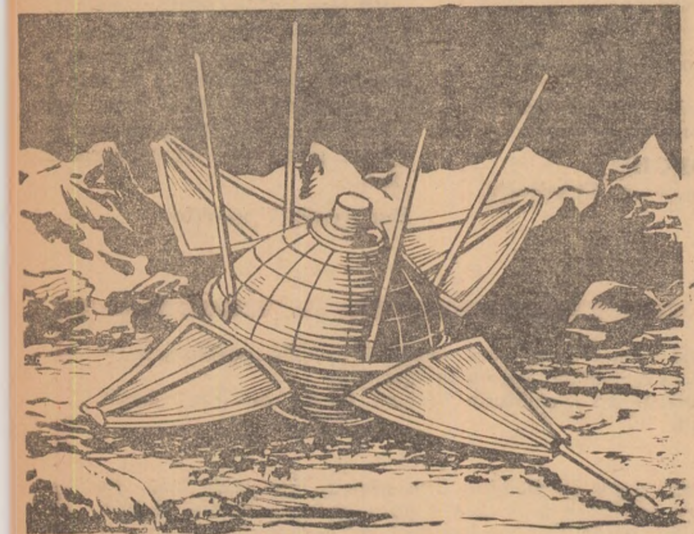
După cum știți creierul este deosebit de solicitat în munca de însușire a cunoștințelor. Pe de altă parte, se știe că acesta funcționează mult mai bine dacă este alimentat cu sînge bogat în oxigen. Prin urmare, este util pentru voi, să vă obișnuiți a face zilnic cîteva exerciții care sporesc oxigenul din sînge.

Astfel, din cînd în cînd, deprindeți-vă să respirați adînc de 5—6 ori succesiv în felul următor : inspirați profund cinci secunde, rețineți aerul în piept tot cinci secunde, apoi expirați-l încet și cu putere alte cinci secunde. Acest exercițiu, care este de preferat să-l faceți în aer liber — în recreații, sau în fața geamului deschis cînd vă pregătiți lecțiile acasă, dilată în întregime ambii plămîni, dînd posibilitate sîngelui să se oxigeneze mai mult decît în respirația obișnuită. Creșterea oxigenării atrage după sine o mai bună funcționare a tuturor organelor, dar mai ales a sistemului nervos. Nu degeaba se spune că cel mai bun medicament tonic este oxigenul din aer.

Nu neglijați totuși și următoarele procedee simple, dar eficace și la îndemîna oricui ; respirația adîncă descrisă mai sus, gimnastică respiratorie și de membre superioare care acționează asupra toracelui ; înotul, ascensiunile pe munți, tenis, baschet sau volei.

Dr. Viorica VASILIU

Stația automată „Luna-9" care a aterizat lin pe Lună.

AVIOANE GIGANT

Necesitățile de transport pe distanțe foarte mari și în timp cît mai scurt au crescut. Constructorii de avioane din mai multe țări au studiat proiectarea și realizarea unor noi tipuri de avioane de mare capacitate și cu viteze sporite. Să vă prezentăm cîteva din ele. În primul rînd să vorbim despre Anteu — An-22, gigantul aerului pe care Uniunea Sovietică l-a prezentat la cel de al 26-lea Salon Internațional al Aeronauticii și Spațiului Cosmic care a avut loc în anul 1965 la Paris. Cartea de vizită a acestui avion este într-adevăr impresionantă. Greutatea totală 250 tone, greutatea utilă 80 tone. Capacitatea : 720 de pasageri !

Și în S.U.A. se lucrează la proiectul unui avion gigant de pasageri „C — 5-A", prevăzut pentru transportul a 1 000 de persoane sau 150 tone de încărcătură. Greutatea totală a avionului va fi de 250 tone.

Dar și în domeniul transporturilor aeriene tendința este în primul rînd de sporire a vitezei. Așa s-au realizat proiectele primelor avioane supersonice de transport. Cel mai recent proiect de avion supersonic de pasageri este Tu-144, construit de academicianul sovietic, constructor de avioane A. N. Tupolev. Aparatul prezintă următoarele caracteristici : greutatea totală — 130 tone, viteza de zbor — 2 500 km/oră și va putea transporta 121 de pasageri pe o distanță de 6 500 km. Prototipul acestui avion va fi gata în anul 1968.

Anglia și Franța lucrează împreună la realizarea proiectului „Concorde", avion supersonic de pasageri care va putea transporta 130 pasageri cu viteza de aproape 2 500 km/oră. În anul 1970 noul avion supersonic de pasageri, „Concorde" va intra în funcțiune pe liniile internaționale.

Și în S.U.A. se lucrează în prezent la realizarea avionului supersonic de pasageri. Uzinele de aviație Boeing și Lockheed lucrează împreună la realizarea proiectului SST care va putea depăși viteza de 2 500 km/oră.

UMOR

Vacanță în... martie.

Desene : Stela CREȚU

VENIŢI SĂ NE CUNOAŞTEŢI!

Din corespondenţa săptăminii

La noi, ca în multe alte unităţi sînt pionieri harnici şi tocmai despre aceştia m-am gîndit să vă scriu.

În comuna Seini, situată pe malul Someşului, la poalele munţilor Gutîi, la răspîntia drumurilor dintre Baia Mare, Satu Mare şi Oaş, este o şcoală mare şi frumoasă cu peste 400 de elevi. Şcoala noastră! Cei mai mulţi elevi învăţăm bine şi în prezent ne străduim să încheiem cu succes trimestrul al doilea.

În afară de studiu, acum, în pragul primăverii, micii naturalişti lucrează de zor la amenajarea răsadniţei şi la pregătirea lotului şcolar pentru însămînţări. Artiştii unităţii şi mai ales corul format din peste 130 de pionieri şi şcolari se pregătesc intens pentru concursul cultural artistic. Alţi pionieri, membri ai cercului literar de pildă, au hotărît deschiderea unui concurs de recitări, în cinstea celei de-a 45-a aniversări a creării P.C.R. şi organizarea unei şezători literare închinată acestui eveniment. În unitatea noastră veţi întîlni mulţi pionieri harnici, fruntaşi la învăţătură, ca Verdeş Liviu, Dîrle Angela, Vida Doina, Filip Doina şi alţii. Veniţi să-i cunoaşteţi! Vă aşteptăm cu drag.

ŞIMF MONICA cl. a VII-a A
preşedinta unităţii de pionieri
Şcoala generală nr. 23 com. Seini — Oraş Baia Mare

IN ZILELE VACANŢEI

Vacanţa! Vine vacanţa! După o muncă rodnică vă veţi odihni, juca, veţi organiza diferite acţiuni interesante. Despre cîteva am aflat şi noi.

● *„O grădină-i ţara toată" va fi intitulat programul artistic ce-l susţine detaşamentul clasei a VII-a din comuna Stînceni, raionul Topliţa. Au învăţat cu toţii poezii şi cîntece închinate partidului şi tineretului, dansuri populare. Şi celelalte detaşamente organizează diferite acţiuni: întîlniri cu activişti ai U.T.C.-ului, cu tineri utecişti fruntaşi, serbări dedicate tineretului, ajută după puterile lor pentru ca satul să fie cît mai frumos.*

● *Pionierul Sitea Ionel din comuna Viştea de Sus, raionul Făgăraş este pescar amator. Îi place să pescuiască mai cu seamă în apele curgătoare. De aceea, în vacanţa de primăvară împreună cu un grup de prieteni pleacă într-o excursie pe văile munţilor Făgăraş. Se vor opri mai mult lîngă barajul Viştişoara.*

● *În planurile vacanţei de primăvară ale Şcolii generale din comuna Iscroni, raionul Petroşeni sînt multe şi interesante acţiuni. Fiecare pionier, va putea participa la un simpozion (Tudor Arghezi), o serbare (Partid iubit, părinte drag), va putea merge într-o excursie (la Tîrgu Jiu unde vor vedea operele lui C. Brîncuşi) sau la o vizită (Fabrica de pielărie Sebeşul).*

● Pionierii de la Şcoala generală din **Poiana Uzu**, raionul **Moineşti**, vor participa alături de utecişti şi de oamenii mai în vîrstă din sat la curăţirea izlazului. Vor face şi scurte plimbări, vor organiza jocuri. Apoi vor merge să viziteze rafinăria Dărmăneşti, oraşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Combinatul Chimic Borzeşti. „Aceste excursii, ne scrie pionierul **Milea Sandu**, ne vor ajuta să cunoaştem în realitate Valea Trotuşului despre care avem o lecţie în cartea de citire".

BUCURIA POŞTAŞULUI

Poştaşul nostru e un om grozav. Îşi cunoaşte meseria la perfecţie. Ştie unde se află toate străzile din Capitală, toate comunele din ţară. Dar nu numai atît. El ia scrisoarea, priveşte scrisul, o cîntăreşte în palmă şi-ţi spune dacă vestea te va bucura sau nu, dacă expeditorul e un elev care-şi face datoria. De la un timp poştaşul nostru e tot un zîmbet. Şi aceasta pentru că sosesc mereu plicuri grele (cu fotografii ale fruntaşilor la învăţătură). Să deschidem cîteva. Iată plicul acesta a sosit tocmai din nordul Moldovei din comuna **Şerbăuţi**, raionul **Rădăuţi**. Pioniera **Ieremciuc Lidia**, despre care vorbeşte scrisoarea, e doar în clasa a III-a, dar ea ştie că disciplina e cheia succeselor. Atentă la ore, silitoare, Lidia are numai note bune. La fel şi **Maior Ana** din comuna **Daneş**, raionul **Sighişoara**. Cele două fete nu se cunosc, dar într-un fel seamănă. Prin rezultatul muncii lor.

De la Şcoala generală din comuna **Jupalnic**, raionul **Orşova** ne-a sosit un plic cu mai multe fotografii. Tovarăşului director i-a fost greu poate, să aleagă pe cei mai buni. Aceasta pentru că la Jupalnic sînt mulţi elevi care învaţă foarte bine. Noi publicăm doar fotografia lui **Sirbu Ion**, dar tot atît de bine ar fi putut apare şi cea a lui **Tătucu Ion** şi a pionierei **Hesebrandt Lucia**.

Ne scrie şi o foarte tînără utecistă. Citesc rîndurile-i scrise ordonat, cu litere mari, rotunde şi aflu că vrea să devină profesoară de matematici. Dar iată-i şi chipul. Îmi pare cunoscut. Unde l-am mai întîlnit oare? Da, îmi amintesc. **Stoian Iulia Cecilia** este una dintre cîştigătoarea concursului „Pe tine te slăvim, partid iubit"...

Fotografii ale pionierilor mai mari, mai mici, unii-s de la oraş, alţii de la sat. Cu toţii însă obţin rezultate frumoase la învăţătură, în activitatea pionierească. Dintre aceştia fac parte şi pioniera **Făt Paulina** din comuna **Dăneşti — Baia Mare** şi pionierul **Popescu Marcel** din comuna **Moţăţei**, raionul Calafat. Lor şi tuturor şcolarilor redacţia le doreşte **vacanţă veselă!**

Ieremciuc Lidia

Maior Ana

Sirbu Ion

Stoian Iulia Cecilia

Făt Paulina

Popescu Marcel

Ediţia I-a a Concursului republican al speranţelor, dotat cu Cupa „Scînteii pionierului"

Dintre reprezentanţii Clujului la concursul nostru, vă facem cunoştinţă cu pioniera Kövendi Cornelia, elevă în cl. a VII-a, la Liceul nr. 15.

Cu 48 de ore înainte de concurs

Ce repede a trecut timpul! Ne mai despart doar 48 de ore pînă cînd trompetiştii vor vesti începerea primei ediţii a Concursului republican al speranţelor la patinaj artistic, dotat cu Cupa „Scînteii pionierului".

De-acum pregătirile s-au încheiat pretutindeni. La Bucureşti patinoarul artificial „23 August" va îmbrăca în curînd haine de sărbătoare. Micii patinatori artistici din Capitală îşi pregătesc şi ei costumele cu care se vor prezenta la concurs.

În vizita făcută acum cîteva zile la Cluj, am putut constata „pe viu", la un antrenament, seriozitatea cu care s-au pregătit pentru primul concurs pionieresc de patinaj artistic şi pionierii din frumosul oraş de pe malul Someşului. N-aş putea să vă spun cine mi-a plăcut mai mult. Olteanu Anca de la Liceul nr. 15, Almăşan Mihaela de la Liceul „Nicolae Bălcescu", Kovendi Cornelia de la Liceul nr. 15, Bindea Dorina de la Liceul nr. 2... Toate au fost „la înălţime". Toate au arătat multă graţie şi fantezie în executarea fiecărei figuri. Din interviul solicitat celor două echipe din Cluj, reprezentînd „Clubul Sportiv Muncitoresc" şi Clubul „Olimpia", am reţinut dorinţa pionierilor de aici de a se prezenta cît se poate mai bine la marea confruntare de la Bucureşti.

Atît clujenii, cît şi braşovenii, şi-au anunţat sosirea în Bucureşti pentru astăzi după-amiază. Mîine îi veţi putea vedea alături de bucureşteni la un antrenament, în comun, pe patinoarul artificial „23 August".

Programul a fost stabilit şi el pînă în cele mai mici amănunte. Startul se va da vineri (11 martie), urmînd ca figurile impuse să se termine sîmbătă (12 martie), iar programul de figuri libere cu care se va încheia concursul nostru să se dispute duminică (13 martie), începînd de la orele 16.

Pentru voi, cei din Bucureşti, acest concurs va prilejui o zi de vacanţă deosebit de plăcută. De ce? Pentru că după închiderea festivă a concursului, voi, toţi pionierii din Bucureşti, veţi fi invitaţii noştri la „Marele carnaval al măştilor pe gheaţă". Nu uitaţi: **duminică, 13 martie, veniţi cu patine şi cu măşti!**

În timpul carnavalului, veţi putea participa la diferite concursuri distractive — **Cîştigătorilor li se vor oferi premii.**

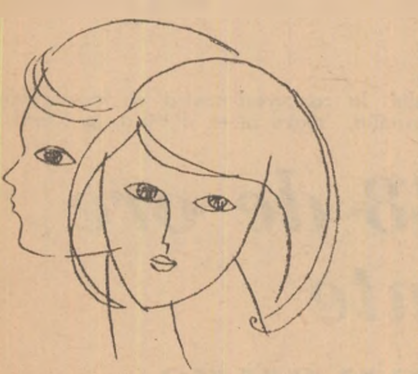
Încă o dată: nu uitaţi că duminică, 13 martie, la orele 16, sînteţi invitaţii noştri pe patinoarul artificial „23 August"! Vă aşteptăm! Intrarea copiilor e gratuită!

Radu POPA

UTECIȘTII

Versuri : Elena DRAGOȘ **Muzica : Vasile TIMIȘ**

Prin a luptelor furtună
Ei au mers sub roșul steag,
Cu credință uteciștii
Au urmat partidul drag
Înfruntînd torturi și moarte
Au rămas cu fruntea sus
Și partidul drag urmîndu-l
Fericirea ne-au adus.
Astăzi amintirea voastră
O încununăm cu flori
Slavă vouă, slavă vouă,
Uteciști nemuritori !

Prietenul mai mare

Mirela mă privește cu ochii ei de culoarea chihlimbarului și pare puțin încurcată. Pentru că, îmi explică ea, îi vine mai ușor să caute ideea în desen, decît să mi-o explice prin cuvinte. Totuși, începe într-un fel să povestească :

— De fiecare dată cînd am mers cu școala în vizită la o uzină, sau eram într-o excursie, tinerii muncitori și elevii mai mari se opreau lîngă noi, ne vorbeau... Eram tare mîndri ! Uneori mă miram : cum de-și găsesc timp de noi, niște pici ce eram pe-atunci...

— Și ai găsit răspunsul ?

— Da, cum să spun, l-am simțit ca pe-o prietenie, o prietenie frumoasă. Și sînt și alte multe exemple ; ce mi-a rămas în gînd este expresia acestei prietenii. Vreau s-o redau în desen, să arăt acea admirație și încredere pe care o simte pionierul față de utecist, acea emoție față de prietenul mai mare, prietenul tînăr. Dar, să știți, desenul este într-una din fazele de lucru.

Mă uit la niște peisaje colorate. Mirela zîmbește și mă întreabă ca și cînd mi-ar spune o ghicitoare :

— Știți ce culori sînt ?

— Creioane ? încerc eu...

— Nu, să vedeți... Eram pe cetate. Și am început să desenez priveliști. Deodată mi-a venit să le colorez. Dar n-aveam la mine culorile. Atunci, am luat albastrul dintr-o viorea, roșul din coarne, verdele din frunze, violetul din zorele. Și așa mi-am procurat vopsele... naturale.

Înainte de despărțire, privirea îmi fuge spre schițele remarcate la început : două siluete, cărora pensula în tuș le-a căutat conturul, expresia; o siluetă înaltă, viguroasă, înclinată puțin spre cea mai mică. Băiatul, pionierul, privește în sus „ca la soare", cum spune Mirela (o variantă a desenului este reprodusă alături).

În clipa cînd aștern aceste rînduri, parcă o văd pe Mirela, pe Pondichy Mirela din clasa a VIII-a C de la Școala generală „Dr. Petru Groza" din Deva. Mirela dă din cap, ochii ei căprui sînt îngîndurați.

— Încă nu-i totul așa cum vreau să arăt. Cînd desenul va fi gata însă, o să-l dăruiesc unei uteciste.

Margareta MICU

POȘTA LITERARĂ

Am pe biroul meu de lucru un teanc de scrisori sosite de la voi, copii. Le citesc și mă bucur. Uite, de data aceasta am întîlnit în ele foarte multe poezii. Micii condeieri, îmi spun mai mult în glumă, sînt asaltați de muze. Și se vede treaba că pe unii îi ocrotesc muzele bune. Așa cum se întîmplă cu pionierul Ungureanu Victor din clasa a VII-a, Școala generală Breasta, raionul Craiova. Am parcurs cele două poezii ale tale, Victor. Ai un univers tematic bogat, știi să-ți colorezi versurile cu imagini artistice frumoase : „Cîteodată soarele se-arată /, Împungînd cu acele-i de gheață / Peste deal și peste valea-ndepărtată / În văzduhul friguros de dimineață". Gîndesc că nu-i departe ziua cînd versurile tale vor țîșni de sub tipare. Dar pentru aceasta trebuie să exersezi în fiecare clipă de răgaz, să citești mult.

Într-o poezie semnată de pionierul Bostan Gh. Vasile din comuna Aref, raionul Curtea de Argeș, am întîlnit o scînteie : „În toate satele țării / S-a aprins lumina zării / Nu-i lumină de la lună / Ci-i lumină din cea bună /." Și sfatul pe care i l-am dat lui Victor ți se potrivește și ție, Vasile, și lui Petrache D. Zaharia de la Școala generală nr. 1 comuna Bucești, raionul Galați, și pionierei Olteanu Doina, de la Școala generală Dorobanțu, raionul Medgidia, și pionierei Babarți Maricica de la Liceul nr. 32 din București.

Mai puțin darnice au fost muzele cu Hanca Viorica din comuna Vatra Moldoviței, Suceava, deși Viorica imploră pe una dintre ele : „Muza mea inspiratoare / Și de visuri frămîntătoare " (? !) Probabil, speriată la auzul celor două versuri nepotrivite, scrise la repezeală, muza și-a făcut valiza și a plecat cine știe unde, așteptînd ca Viorica să se apuce deocamdată serios de lectură. Și la fel au pățit și Arsenie Zenovia Tința-Cîmpina ; Macriș Doru — Valea Mănăstirii Filiaș ; Stoica Niculina Popești-Palanga — Costești ; Cotoi Valeria — Coteana-Argeș ; Rădulescu Aurel — Goești-Craiova ; Spirescu Mariana — București ; Marin P. Ferdinand — Tătărani-Ploiești ; Mihai A. Ion — Săliștea-Pitești : Bucșă Mihai — Brăila ; Popovici Ion — Bălești-Vaslui ; Ispas Mitică — Alba Iulia ; Ursache Maria — oraș Gh. Gheorghiu-Dej ; Chiriac Maria — Hîrlău.

Dacă deocamdată muzele nu vă vor, citiți cu atenție multă literatură, învățați bine și, cine știe. Poate mai tîrziu vor veni. Pînă atunci sînt atîtea lucruri interesante în școala voastră despre care ne puteți informa.

Marta CUIBUȘ

SĂ FII TÎNĂR

La camera pionierilor nu era nimeni.

Răsfoiam jurnalul unității. După ce am întors ultima pagină scrisă, m-am întrebat: oare ce va povesti, foaia care acum se deschide albă în fața mea ?

Între timp, camera pionierilor s-a umplut de copii care purtau o discuție aprinsă pe marginea definiției „Ce-nseamnă să fii tînăr". Marchiș Rodica din clasa a VII-a B a intervenit cu un zîmbet : „Să fii tînăr — înseamnă să crești / Ne-ncetat spre mai mult și mai bine / Ne-ncetat să pornească din tine / Către lume, deschise ferești".

„E dintr-o poezie, chiar cu titlul *Ce-nseamnă să fii tînăr*, a exclamat Sînpetrean Doina din clasa a VIII-a B. Ce-ar fi să prezentăm un program artistic cu tema aceasta ?".

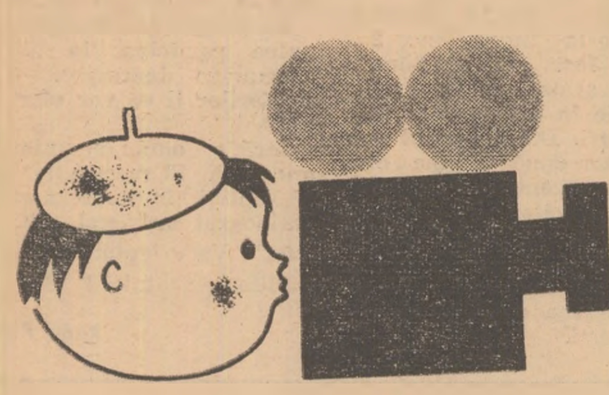
Propunerea a fost îmbrățișată imediat. Rațiu Gheorghe din clasa a VI-a ar fi dorit să se citească o povestire despre tineri. „Utecistul" de Maria Arsene, a indicat un alt pionier. Eu aș recita poezia „Roșul carnet de utecist" a zis Panov Doina din clasa a VII-a A. „Iar eu — a spus Sucală Maria din clasa a VII-a A — aș compune un mic balet, intitulat „Prietenie" în care eroinele să fie o pionieră și o utecistă.

Ungur Maria, Șchiopu Dorina, Graur Mariana și alții care s-au remarcat la concursul cultural-artistic pe școală, din acest an școlar, și-au ales la rîndul lor roluri.

*

Pe 27 februarie, pionierii de la Școala generală nr. 2 din Dej, regiunea Cluj, au prezentat un spectacol artistic intitulat „Ce-nseamnă să fii tînăr". închinat uteciștilor.

Al. MIHU

HAIDUCII

Fire aprigă, haiducul Amza galopează pe roibul său înspumat înspre nemaipomenite peripeții și... înspre ecranele cinematografelor. Pentru că, acest viteaz căpitan al unei cete de voinici, veniți parcă din doinele și baladele noastre, este eroul noului film românesc „HAIDUCII". Curînd, el se va număra printre prietenii voștri tot atît de îndrăgiți ca Robin Hood sau Pardaillan.

Cum s-a ivit ideea filmului ?

Regizorul Dinu Cocea, ne asigură că... au contribuit și pionierii. Pe adresa Studioului „București" soseau scrisori prin care școlarii îi rugau pe creatori să realizeze și filme cu subiecte pline de întîmplări neprevăzute, de situații încordate. Iar eroii lor să fie astfel de viteji, luptători pentru dreptate și adevăr, încît să rămînă de neuitat.

Această dorință a prins viață pe peliculă și realizarea ei n-a fost de loc ușoară. Numai pregătirile în vederea filmării au durat șase luni. Pentru documentarea asupra epocii au fost fotografiate peste 2 000 de stampe și ilustrații. Trebuia ales un codru unde haiducii să se simtă... ca la ei acasă. Și creatorii au străbătut țara-n lung și-n lat să-l găsească... Dar atunci cînd realizezi un subiect cu haiduci, aventurile se țin lanț, chiar și pentru echipa de filmare ! Iată ce i s-a întîmplat, de pildă, artistei Elisabeta Jar : odată calul pe care apărea înaintea aparatelor de filmare s-a speriat, și a pornit-o nărăvaș prin pădure... toată echipa a rămas îngrozită. iar actorii-haiduci s-au preschimbat în viteji adevărați. Ei și-au mînat caii în galop să salveze eroina...

Veți călători și voi prin locurile unde au trecut eroii din „Haiducii". Au fost înscrise pe peliculă multe colțuri pitorești și monumente istorice, salina de la Slănic-Prahova, străzi vechi din Sinaia, Valea Oltului, pivnițele palatului Golești. galeriile în stil brîncovenesc de la palatul Mogoșoaia... Fiindcă, de cele mai multe ori, artiștii sînt filmați în decoruri reale. Și acesta este încă unul din meritele noului film al cărui scenariu îl semnează *Eugen Barbu, Dumitru Opriș* și *Dinu Cocea*. Îi veți vedea în rolurile principale pe *Ion Bessoiu, Marga Barbu, Fory Eterle, Ion Finteșteanu, Amza Pellea* și alții.

Așadar, pe curînd, vizionare plăcută !

Maria PETRE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"

40361